

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobkyně: **Q. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4 - Nusle, o žalobě proti rozhodnutí ministra vnitra ze dne 19.10.2010, č.j.: MV-71353/VS-2010,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí ministra vnitra ze dne 19.10.2010, č.j.: MV-71353/VS-2010, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,- Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí ministra vnitra (dále jen „ministr“) blíže označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým ministr zamítl její rozklad proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“ nebo „správní orgán I. stupně“) ze dne 9.6.2009, č.j. OAM-3146-18/TP-2010. Tímto rozhodnutím zamítl správní orgán I. stupně žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

V podané žalobě tvrdí žalobkyně, že napadené rozhodnutí je nezákonné a své námitky vymezila takto:

Žalobkyně předně nesouhlasí s tím, že nebyla prokázána podmínka daná ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), tj. podmínku nezaopatřenosti. V napadeném rozhodnutí je jí vytýkáno, že nedoložila své vzdělání, ačkoliv tato skutečnost vyplývá z ostatních okolností, tedy že dosáhla středoškolského vzdělání a v pomaturitním studiu se soustavně připravovala na budoucí povolání, tudíž v době podání žádosti byla nezaopatřeným dítětem.

Žalobkyně dále uvedla, že podala žádost o trvalý pobyt již dne 30. prosince 2008 a vycházela z toho, že po ukončení střední školy v České lidové republice pokračovala v České republice v pomaturitním studiu angličtiny na jazykové škole AKCENT International House Prague, družstvo (dále jen „AKCENT“) a toto studium ukončila.

Závěrem žalobkyně uvedla, že je matkou nezletilého Erika Zaxuan Chen, nar. 18.6.2009, který se narodil v České republice a je závislá na pomoci i finanční podpoře svých rodičů, kteří žijí rovněž v České republice. Pokud by byla nucena se vrátit do Číny, nemohl by se otec dítěte se svým dítětem stýkat.

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 10. března 2011 navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že v případě žalobkyně nebyly prokázány důvody dle ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Bylo zjištěno, že žalobkyně je zletilým cizincem ve věku 24 let, nebyla však splněna podmínka nezaopatřenosti dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců ve spojení s ust. § 11 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), resp. podmínka soustavné přípravy na budoucí povolání ve smyslu § 12 až 15 zákona o státní sociální podpoře. Na území České republiky žalobkyně přicestovala dne 5.3.2008 na základě víza na 90 dnů za účelem podnikání; platnost tohoto víza vypršela dne 31.12.2008.

Dne 30.12.2008 podala žalobkyně na území ČR žádost o povolení k trvalému pobytu dle ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a ve formuláři žádosti o povolení k trvalému pobytu uvedla jako své nejvyšší dosažené vzdělání „základní škola“. Dle sdělení jazykové školy AKCENT ze dne 10.2.2009 nastoupila žalobkyně dne 18.12.2008 do kurzu anglického jazyka. Z potvrzení o studiu vystaveného touto jazykovou školou dne 3.2.2009 vyplývá, že žalobkyně navštěvovala jazykovou školu, konkrétně kurz anglického jazyka, v období od 1.9.2009 až do 30.6.2010, přičemž hodinová dotace kurzu byla 20 hodin týdně. V rámci výslechu dne 19.5.2010 žalobkyně uvedla, že jejím nejvyšším dosaženým vzděláním je vysokoškolské vzdělání, avšak tuto skutečnost nijak neprokázala.

S ohledem na výše uvedené dospěl žalovaný k závěru, že žalobkyně není osobou se středním vzděláním s maturitou nebo vyšším odborným vzděláním v konzervatoři, která úspěšně vykonala první maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři v kalendářním roce, ve kterém zahájila toto studium v jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou. Studium žalobkyně na jazykové škole tedy nebylo možno považovat za soustavnou přípravu na budoucí povolání ve smyslu v § 12 až 15 zákona o státní sociální podpoře, resp. za studium na střední škole ve smyslu § 1 písm. a) vyhl. Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 322/2005 Sb., o dalším studiu, popř. výuce, která se pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považují za studium na středních a vysokých školách (dále jen „vyhl. č. 322/2005 Sb.“).

K žalobním námitkám uvedl žalovaný, že sice žalobkyně byla zařazena od 18.12.2008 do kurzu nazvaného „pomaturitní“, ale dle vyjádření jazykové školy tento kurz mohou navštěvovat osoby nezávisle na jejich dosaženém vzdělání, žádné potvrzení od nich škola nevyžaduje. Žalobkyně dle vyjádření školy žádné potvrzení o dosaženém vzdělání nedoložila a školou nebyl ani tento doklad požadován. Argumentace žalobkyně odkazující na ekonomickou závislost na rodičích a odkaz na Úmluvu o právech dítěte s poznámkou, že otec dítěte by se nemohl stýkat se svým dítětem, pokud by byla žalobkyně nucena vrátit se do Číny, je irelevantní, neboť cizinec může vykonávat svůj rodinný život kdekoli.

Ze správního spisu soud zjistil, že dne 30. 12. 2008 podala žalobkyně žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny, v níž mj. uvedla v rubrice „nejvyšší dosažené vzdělání“ – základní.

Do protokolu o výsledku žadatele ve věci řízení o žádosti o povolení k trvalému pobytu č.j. OAM-3146-14/TP-2010 žalobkyně dne 19. května 2010 mj. uvedla k dotazu, „jaké je její nejvyšší dosažené vzdělání“, že vysokoškolské, k dotazu, „zda může tuto skutečnost prokázat“, že nikoliv, nemá diplom, k dotazu, „zda studuje v současné době“, že ano, k dotazu, „na jaké škole studuje“, že na škole AKCENT v Praze 4, k dotazu, „od kdy na této škole studuje a kdy studium ukončí“, že od roku 2009 a studium ukončí tento rok, k dotazu, „jak často do školy dochází“, že chodila každý den, ale kvůli miminku nechodí pravidelně, musí se o něj starat, k dotazu, „z jakých finančních prostředků hradí svůj pobyt v České republice, kdo jí přispívá“, že rodiče, k dotazu, „zda má nějaké zaměstnání, podniká“, že nikoliv, k dotazu „zda měla nějaké zaměstnání, či podnikatelskou činnost v minulosti“, že nikoliv.

Ve spisovém materiálu se nachází sdělení jazykové školy AKCENT ze dne 10.2.2009, že paní Q. P. nastoupila dne 8.12.2008 do jednoletého kurzu anglického jazyka, jde o denní intenzivní studium, výuka není povinná, studentka zatím do kurzu dorazila 25x; osvědčení o ukončení dostane, bude-li mít minim. 70% docházku. Součástí spisového materiálu je dále potvrzení ze dne 3.9.2009, z něhož vyplývá, že jazyková škola AKCENT potvrzuje, že paní Q. P., nar. dne 10.1.1986 je studentem jednoletého pomaturitního kurzu anglického jazyka zařazeného do novely vyhl. č. 183/1998 Sb., přílohy č. 1. Kurz navštěvuje od 1.9.2009 do 30.6.2010, hodinová dotace kurzu je 20 hodin týdně. Potvrzení je vydáno na žádost jmenované. Spisový materiál obsahuje i potvrzení ze dne 9.3.2011, v němž je uvedeno že jazyková škola AKCENT potvrzuje, že paní P. Q., nar. 10.1.1986 byla zapsána od 18.12.2008 do 30.6.2010 v pomaturitním kurzu angličtiny. Tento kurz mohou navštěvovat studenti nezávisle na svém dosaženém vzdělání, žádné potvrzení od nich není vyžadováno. Pouze studenti, kteří odmaturovali v daném roce, mohou po předložení maturitního vysvědčení získat statut studenta. Od paní P. Q. nebylo potvrzení rovněž vyžadováno a ona sama žádné potvrzení nepředložila.

Dne 9. června 2010 vydalo ministerstvo rozhodnutí č.j. OAM-3146-18/TP-2010, jímž zamítlo žádost žalobkyně pro nesplnění podmínky uvedené v ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

V odůvodnění ministerstvo mj. uvedlo, že žadatelka v době podání žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců pobývala na území ČR na základě víza nad 90 dnů za účelem podnikání a splnila tak podmínky pro podání žádosti na území České republiky. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že v případě žadatelky, která je zletilým cizincem ve věku 24 let, nebyla splněna podmínka nezaopatřenosti podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců ve spojení § 11 zákona o státní sociální podpoře, resp. podmínka soustavné přípravy na budoucí povolání dle § 12 až 15 zákona o státní sociální podpoře. Žadatelka přicestovala na území ČR dne 5.3.2008 na základě víza nad 90 dnů za účelem podnikání, jehož platnost vypršela dne 31.12.2008. Dne 30.12.2008 podala žadatelka na území ČR žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, přičemž ve formuláři žádosti o povolení k trvalému pobytu uvedla jako své nejvyšší dosažené vzdělání „základní škola“. Dle sdělení jazykové školy AKCENT ze dne 10.2.2009 nastoupila žadatelka 8.12.2008 do kurzu anglického jazyka. Z potvrzení o studiu vystaveném uvedenou školou dne 3.9.2009 vyplývá, že v současné době studuje žadatelka tuto školu a navštěvuje kurz anglického jazyka od 1.9.2009 do 30.6.2010, přičemž hodinová dotace kurzu je 20 hodin týdně. V rámci výsledku ve věci řízení o žádosti o

povolení k trvalému pobytu konaného dne 19.5.2010 uvedla žadatelka, že jejím nejvyšším dosaženým vzděláním je vzdělání vysokoškolské, avšak tuto skutečnost nijak neprokázala. Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že žadatelka není osobou splňující podmínky dle ust. § 1 písm. a) vyhl. č. 322/2008 a to navzdory skutečnosti, že jazyková škola AKCENT je právnickou osobou působící v oblasti jazykového vzdělávání a je uvedena v příloze č. 1 vyhl. č. 322/2008 Sb. Správní orgán uzavřel, že žadatelka není zletilým nezaopatřeným dítětem a nesplňuje tedy podmínku pro udělení povolení k trvalému pobytu dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Rozklad proti výše uvedenému rozhodnutí ministr napadeným rozhodnutím ze dne 19.10.2010 zamítl a v odůvodnění mj. uvedl, že jmenovaná cizinka v průběhu správního řízení nijak nedoložila, jakého stupně vzdělání skutečně dosáhla. V tiskopisu podané žádosti o trvalý pobyt ze dne 30.12.2008 uvedla, že její nejvyšší dosažené vzdělání je základní. Do protokolu ze dne 19.5.2010 oproti tomu vypověděla, že má vysokoškolské vzdělání, ale diplom nemá. Zjištěné rozpory tak vzbuzují vážné pochybnosti o věrohodnosti jejích tvrzení týkajících se stupně dosaženého vzdělání. Ačkoliv žadatelka namítá, že pokud by nesplňovala podmínku složení maturitní zkoušky, nebyla by přijata do pomaturitního studia na jazykové škole, přesto je třeba trvat na doložení této skutečnosti, neboť přímo souvisí s posuzovanými podmínkami dle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Protože nebylo v průběhu správního řízení prokázáno splnění podmínky dané ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tj. podmínky nezaopatřenosti, nebylo možno žádosti vyhovět.

Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání jí byla doručena dne 3. 1. 2011) ani žalovaný (výzva k vyjádření ohledně možnosti rozhodnout ve věci bez jednání byla žalovanému doručena dne 2. 2. 2011) ve lhůtě stanovené soudem nevyjádřili nesouhlas s tím, aby soud rozhodl bez jednání (§ 51 s.ř.s.).

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců.

V daném případě podala žalobkyně žádost o vydání povolení k trvalému pobytu za účelem sloučení rodiny. Tímto úkonem vymezila žalobkyně okruh skutečností, jejichž

naplnění byl správní orgán povinen zkoumat a dle zjištěného skutkového stavu posléze rozhodnout.

V podané žalobě žalobkyně především brojí proti závěru správních orgánů, že nebyla v jejím případě prokázána podmínka daná ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, tj. podmínka nezaopatřenosti. Žalobkyně přitom uvádí, že skutečnosti týkající se jejího vzdělání vyplývají z ostatních okolností, konkrétně tvrdí, že dosáhla středoškolského vzdělání v Čínské lidové republice a v pomaturitním studiu angličtiny na jazykové škole AKCENT se soustavně připravovala na budoucí povolání, tudíž v době podání žádosti byla nezaopatřeným dítětem.

Podstatnou otázkou v dané věci je, zda žalobkyně v době podání žádosti byla zletilým nezaopatřeným dítětem ve smyslu výše citovaného ust. § 66 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Z napadených rozhodnutí vyplývá, že správní orgány při svém rozhodování vycházely z definice soustavné přípravy na budoucí povolání obsažené v zákoně o státní sociální podpoře.

Podle § 12 odst. 1 tohoto zákona za soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání se považuje:

- a) studium na středních a vysokých školách v České republice, s výjimkou
 1. studia za trvání služebního poměru,
 2. dálkového, distančního, večerního nebo kombinovaného studia na středních školách, je-li dítě v době takového studia výdělečně činné podle § 10 nebo má-li v době takového studia nárok na podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci,
- b) teoretická a praktická příprava pro zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost pro osoby se zdravotním postižením prováděná podle předpisů o zaměstnanosti,
- c) studium na středních nebo vysokých školách v cizině, pokud podle rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.

Podle § 15 tohoto zákona Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v dohodě s Ministerstvem práce a sociálních věcí může stanovit vyhláškou, které další studium, popřípadě výuka, jde-li o studium nebo výuku v České republice, se pro účely státní sociální podpory považuje z důvodu svého rozsahu a úrovně za studium na středních nebo vysokých školách. Touto vyhláškou je vyhláška č. 322/2005 Sb., podle jejíhož ustanovení § 1 písm. a) se za studium na středních školách pro účely státní sociální podpory a důchodového pojištění považuje mj. též studium osob se středním vzděláním s maturitní zkouškou nebo s vyšším odborným vzděláním v konzervatoři, které úspěšně vykonaly první maturitní zkoušku nebo absolutorium v konzervatoři v kalendářním roce, ve kterém zahajují toto studium, v jednoletých kurzech cizích jazyků s denní výukou, uskutečňovaných právníky a fyzickými osobami působícími v oblasti jazykového vzdělávání, uvedených v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Předně je třeba uvést, že zákon o pobytu cizinců vlastní definici pojmu „soustavná příprava na budoucí povolání“ v době podání žádosti žalobkyně neobsahoval a neobsahoval ji ani v době vydání napadených rozhodnutí. Ke změně došlo až od účinnosti zákona č.

427/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 325/1999, o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony. Tímto zákonem bylo doplněno ust. § 178a zákona o pobytu cizinců odstavcem 2, podle něhož nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona o státní sociální podpoře. Pro účely tohoto zákona se nezaopatřeným dítětem rozumí rovněž cizinec nejdéle do 26 let věku, který nepřetržitě studuje na střední nebo vysoké škole v cizině a Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nevydalo rozhodnutí o tom, že toto studium je postaveno na roveň studia na středních nebo vysokých školách v České republice.

Jak již bylo uvedeno výše, v době vydání napadeného rozhodnutí tedy zákon o pobytu cizinců vlastní definici pojmu „soustavná příprava na budoucí povolání“ neobsahoval a ani v tomto ohledu neodkazoval na žádný jiný právní předpis.

Definice tohoto pojmu byla sice uvedena v zákoně o státní sociální podpoře, ale současně byla uvedena i v zákoně č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (§ 5 písm. d). V obou případech jsou uvozeny spojením „pro účely tohoto zákona“, nelze tedy bez dalšího tvrdit, že by se jednalo o definice obecné, které mohou být použity i v řízení podle zákona o pobytu cizinců. V případě obou těchto předpisů ani nelze tvrdit, že by některý z nich byl svým účelem a obsahem právní úpravy bližší zákonu o pobytu cizinců než druhý z nich. Rovněž nelze tvrdit, že by definice v některém z těchto právních předpisů byla v rozporu s běžným významem výrazu „soustavná příprava na budoucí povolání“. Za této situace, kdy nelze jednoznačně říci, která z uvedených definic by měla mít v projednávaném případě přednost, je dle soudu třeba dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelná, neboť nelze z něho seznat důvod, který správní orgán vedl v daném případě právě k aplikaci ustanovení obsažených v zákoně o státní sociální podpoře. *Uvedené činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů v něm obsažených, když je zřejmé, že při absenci vlastní právní úpravy obsažené v zákoně o pobytu cizinců, správní orgán neobjasnil důvod vedoucí jej právě k aplikaci ustanovení zákona o státní sociální podpoře, bylo-li zřejmé, že v té době bylo možno posuzovat stěžejní otázku v dané věci i dle jiného ustanovení jiného zákona.*

S ohledem na výše uvedené shledal soud žalobou důvodnou, a proto napadené rozhodnutí odvolacího orgánu zrušil dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s.

Správní orgány jsou vázány právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

V novém rozhodnutí se bude správní orgán zabývat výše uvedenou otázkou týkající se právní úpravy dané věci a rovněž obranou žalobkyně uplatněnou ve správním řízení. V intencích shora uvedeného budou znovu posouzeny důvody, pro které byla žádost žalobkyně podána. V odůvodnění rozhodnutí je třeba uvést, na základě jakých konkrétních ustanovení zákona o pobytu cizinců, popř. na základě kterých jiných právních předpisů, bylo rozhodnuto (byť i negativně) o žádosti žalobkyně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. července 2013

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Jeklová